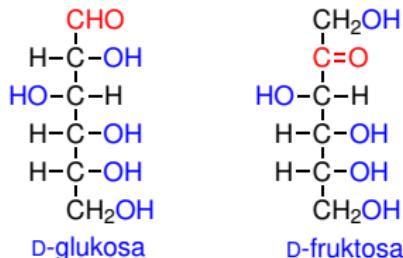

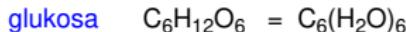
Sacharidy

Polyhydroxyaldehydy (aldosy) nebo polyhydroxyketony (ketosy).

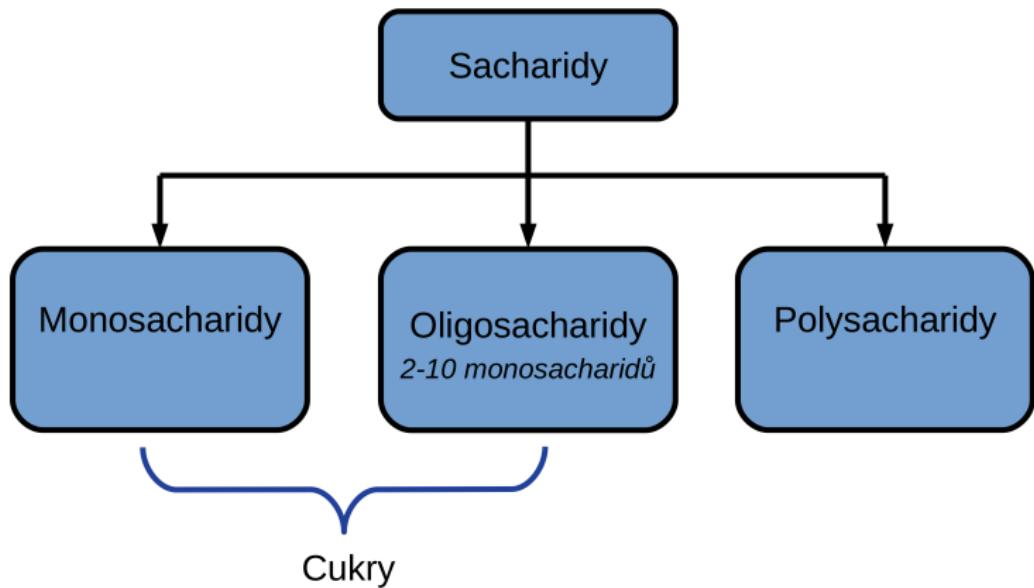

Nejjednoduššími sacharidy jsou dihydroxyacetone a glyceraldehyd ($\text{C}_3\text{H}_6\text{O}_3$), monosacharidy obsahující více než 7 atomů uhlíku jsou nestálé.

Dříve také uhlovodany.

Sacharidy

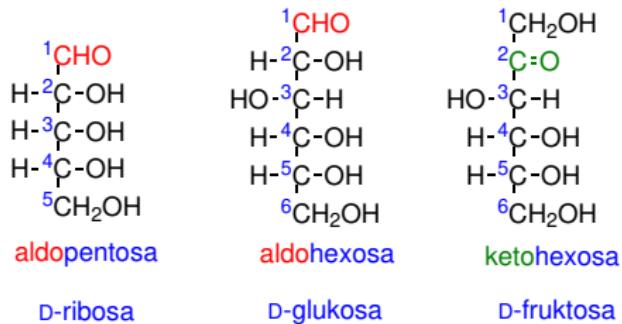

Saccharum – lat. cukr

Sacharidy

Označení monosacharidů

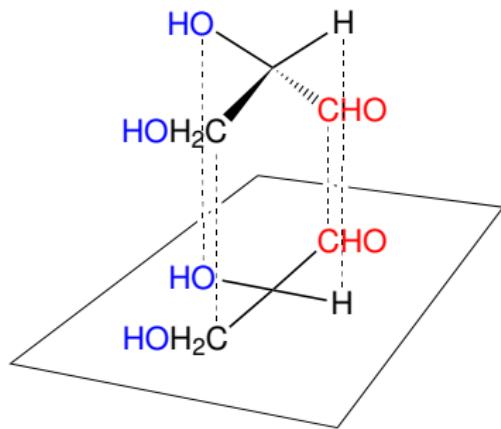
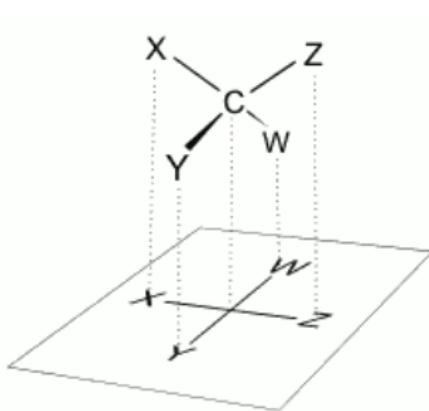
		-tri-
aldo-	-tetr-	
	-pent-	-osa
keto-	-hex-	
	-hept-	

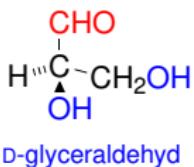
Sacharidy

Sacharidy obsahují řadu **center chirality** a až na výjimky jsou **chirální**.

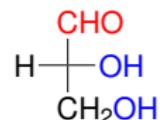
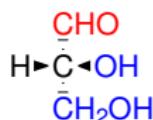
Ke znázornění prostorového uspořádání cukrů se historicky používá **Fischerova projekce**:

Fischerova projekce

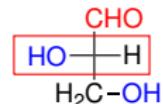
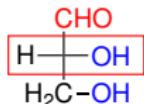

D-glyceraldehyd

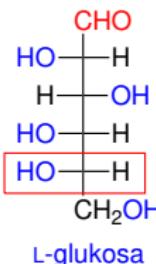
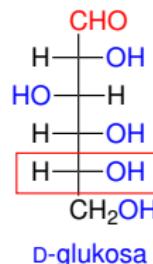
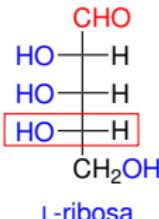
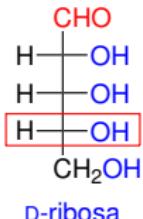
Sacharidy

Podle konfigurace **centra chirality nejvzdálenějšího od karbonylu** dělíme monosacharidy na **D-** a **L-monosacharidy** (cukry).

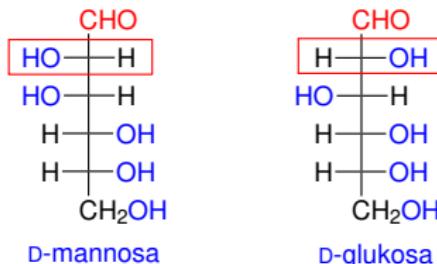
V živé přírodě dominují **D-cukry**.

D- a L-sacharidy nesoucí **stejný název** jsou enantiomery:

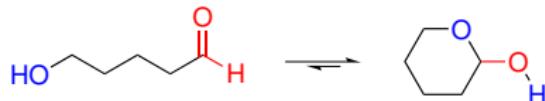

Sacharidy

Epimery – sacharidy, které se liší pouze konfigurací na jednom stereogenním centru.

Monosacharidy mohou tvořit pěti- nebo šestičlenné cyklické poloacetaly:

Rovnováha je posunuta ve prospěch poloacetalu.

Sacharidy

Cyklické formy monosacharidů můžeme považovat za deriváty tetrahydrofuranu (**furanosy**) a tetrahydropyranu (**pyranosy**).

tetrahydropyran

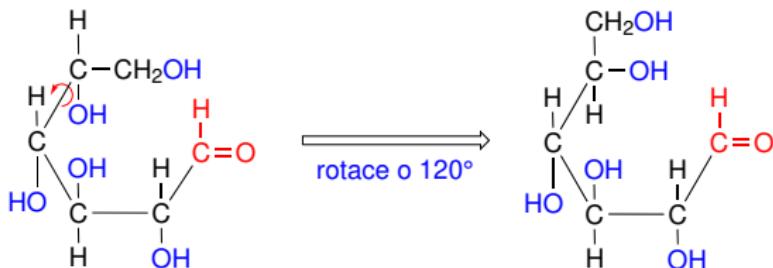
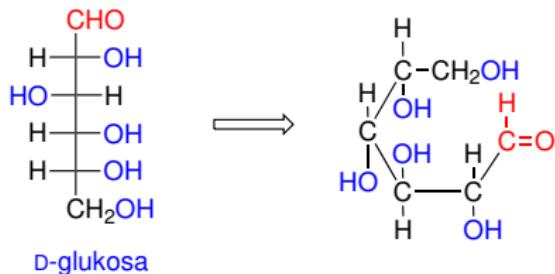
tetrahydrofuran

Haworthovy vzorce – perspektivní vzorce užívané pro znázornění sacharidů.

U pyranos umístíme atom kyslíku v cyklu vždy vpravo nahoru (furanosy nahoru), atomy řetězce jsou pak uspořádány v cyklu po směru pohybu hodinových ručiček podle stoupajících pořadových čísel.

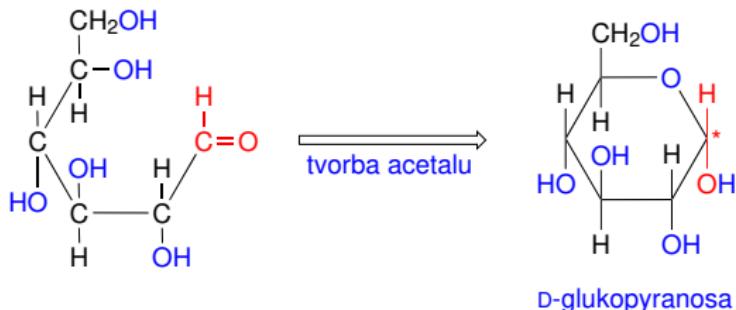
Sacharidy

Odvození Haworthova vzorce ze vzorce otevřené formy aldosa:

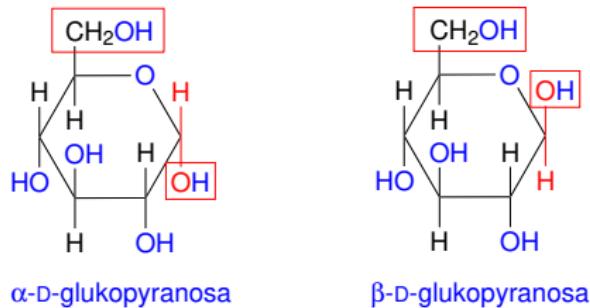

Sacharidy

Odvození Haworthova vzorce ze vzorce otevřené formy aldosa:

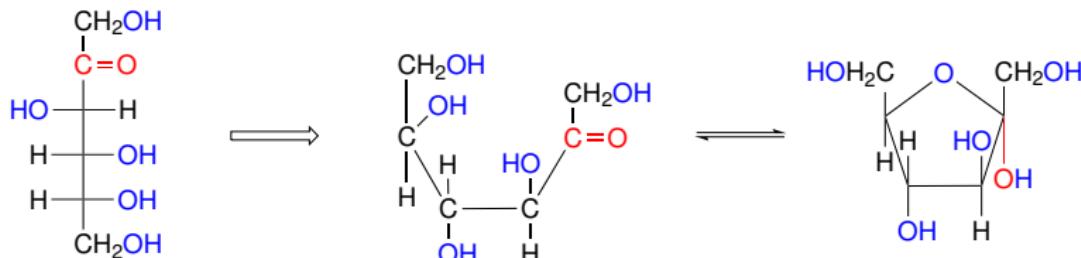

Adicí -OH skupiny na karbonyl mohou vzniknout dva **anomery** – stereoisomery, které se liší orientací nově vzniklé poloacetalové -OH skupiny:

Sacharidy

Odvození Haworthova vzorce ze vzorce otevřené formy ketosy:

Zjednodušený zápis:

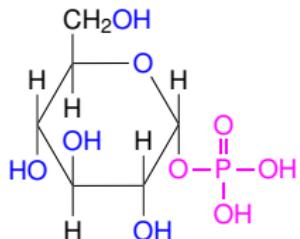
Mutarotace – změna zastoupení anomerů ve směsi, která je doprovázena změnou optické otáčivosti.

Sacharidy

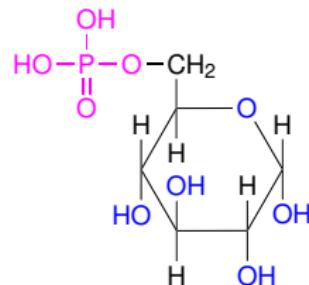
Vlastnosti monosacharidů:

- Krystalické látky dobře rozpustné vodě, špatně rozpustné v organických rozpouštědlech.
- Vykazují reaktivitu alkoholů i aldehydů a ketonů (některé reakce aldehydové skupiny mohou být ale velmi pomalé).

Estery monosacharidů:

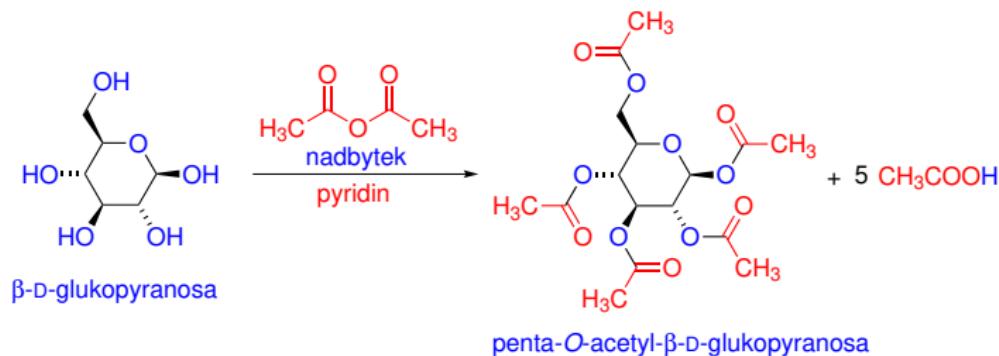
α-D-glukopyranosa-1-fosfát

α-D-glukopyranosa-6-fosfát

Sacharidy

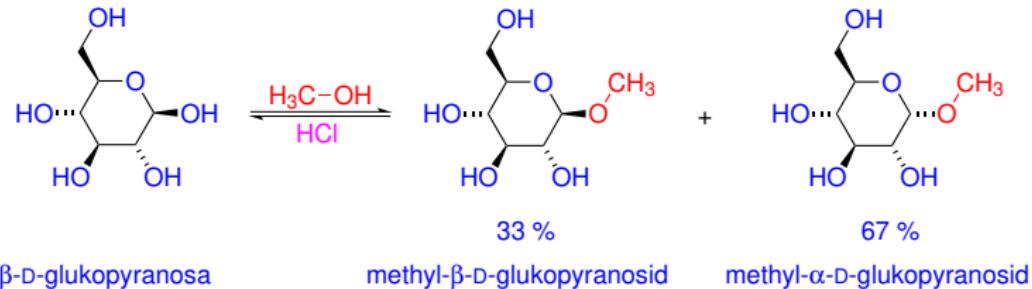
Estery monosacharidů:

Sacharidy

Tvorba glykosidů:

Glykosidy vznikají substitucí poloacetalové -OH skupiny nukleofilem.

Také *N*-glykosidy:

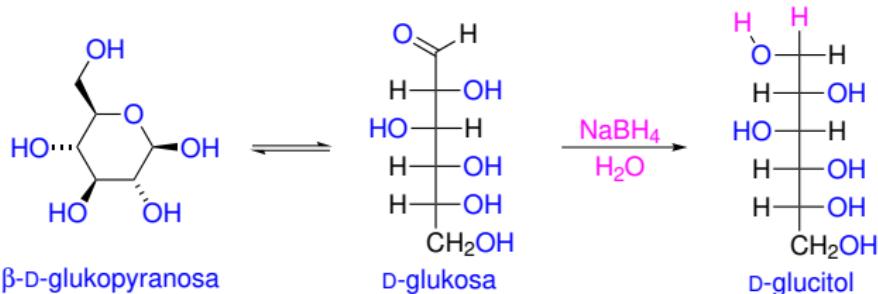
Cukr (pentosa) + báze = nukleosid

Cukr (pentosa) + báze + fosfát = nukleotid

Sacharidy

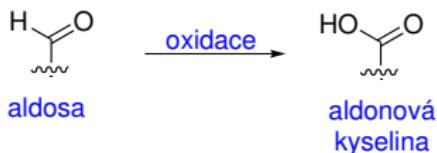
Redukce sacharidů:

Redukcí aldos a ketos vznikají cukerné alkoholy.

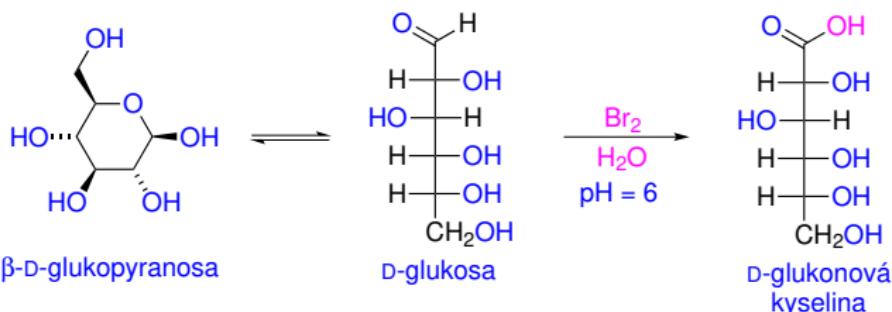
Oxidace sacharidů:

Oxidací aldehydové skupiny u aldos vznikají aldonové kyseliny.

Sacharidy

Oxidace sacharidů:

Některá činidla jsou schopná oxidovat aldasy i ketosy:

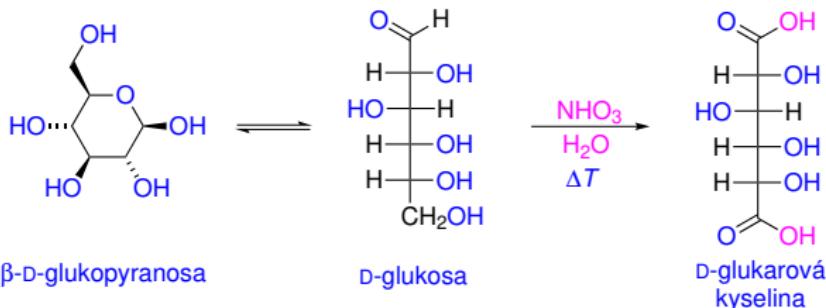
- **Tollenovo činidlo** – $[\text{Ag}(\text{NH}_3)_2]^+$.
- **Fehlingovo činidlo** – vodný roztok Cu^{2+} a vinanu sodného.
- **Benedictovo činidlo** – vodný roztok Cu^{2+} a citrátu sodného.

Reakce s těmito činidly vede k precipitaci Ag nebo Cu_2O – odlišení redukujících aldosa a ketos od glykosidů a neredukujících oligo- a polysacharidů.

Sacharidy

Oxidace sacharidů:

Oxidace silnými oxidačními činidly (HNO_3) vede k oxidaci primární -OH skupiny – z aldosa vznikají **aldarové kyseliny**.

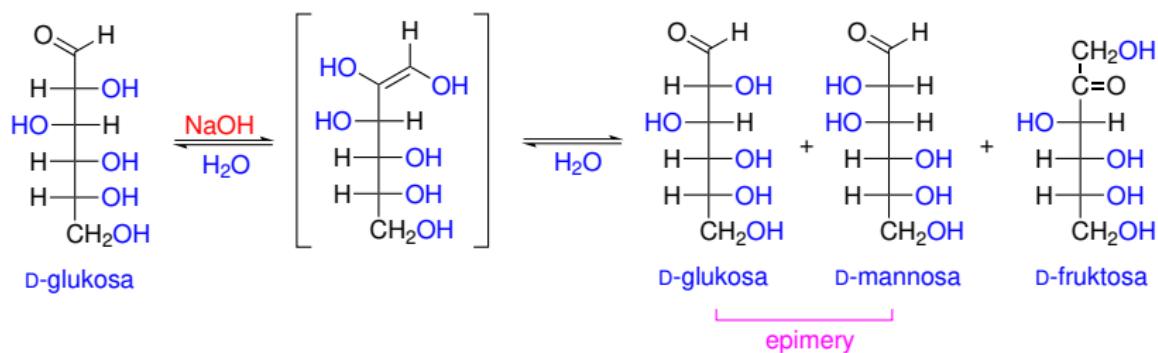
Selektivní oxidací primární -OH skupiny vznikají **uronové kyseliny**.

Konjugace s produkty metabolismu cizorodých láték, součást hyaluronové kyseliny.

Sacharidy

Epimerace:

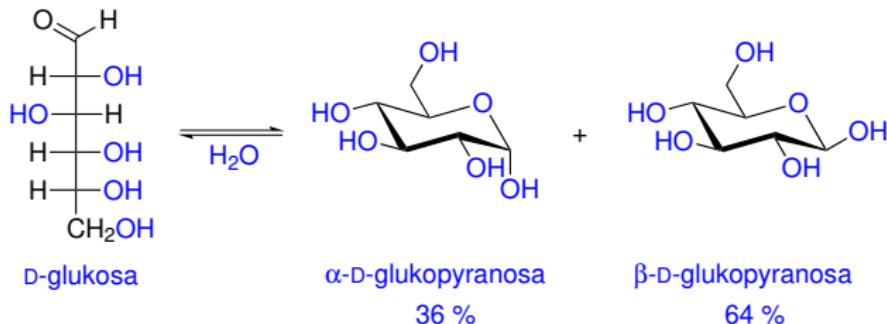
Sacharidy

D-Glukosa – dextrosa, hroznový cukr.

Primární produkt fotosyntézy:

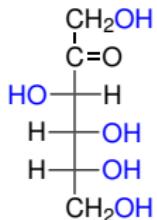

V roztoku 99 % jako pyranosa, necyklická molekula se podílí 0,25 % a furanosy vytvářejí zbytek.

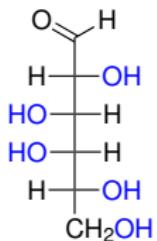

Sacharidy

D-Fruktoza – levulosa, ovocný cukr.

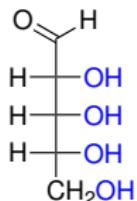

D-Galaktosa – gálaktos – řecky mléko.

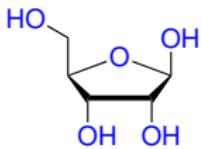

Sacharidy

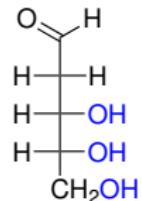
D-Ribosa a 2-deoxy-D-ribosa

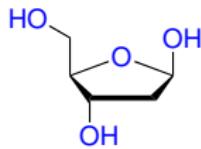
D-riboza

β-D-ribofuranosa

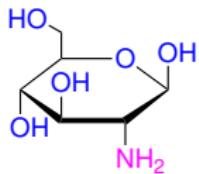

2-deoxy-D-riboza

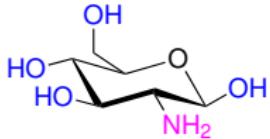

2-deoxy-β-D-ribofuranosa

D-Glukosamin

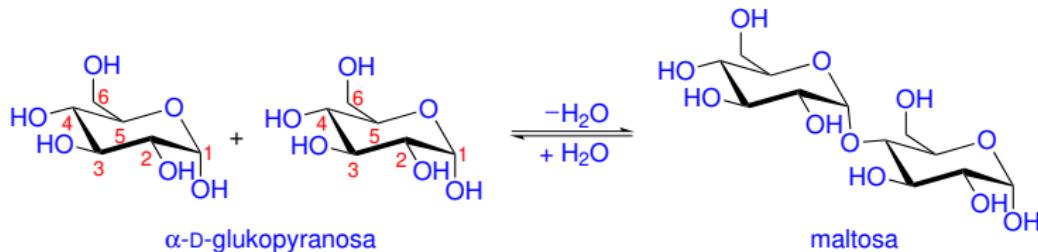
D-glukosamin

Sacharidy

Disacharidy, oligo- a polysacharidy vznikají spojení monosacharidů glykosidickou vazbou (poloacetalová -OH jednoho sacharidu nahrazena kyslíkem -OH skupiny druhého sacharidu – vzniká acetal).

Maltosa – sladový cukr, disacharid vznikající hydrolyzou škrobu.

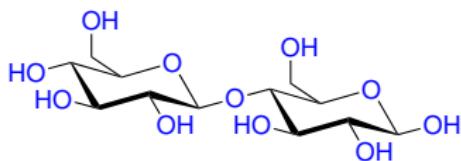

Spojení dvou α -D-glukopyranos 1→4 glykosidovou vazbou.

Sacharidy

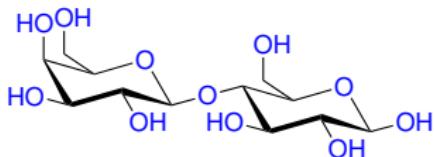
Celobiosa – disacharid vznikající hydrolyzou celulosy.

β -D-glukopyranosa + β -D-glukopyranosa
celobiosa

Spojení dvou β -D-glukopyranos 1→4 glykosidovou vazbou.

Laktosa – mléčný cukr.

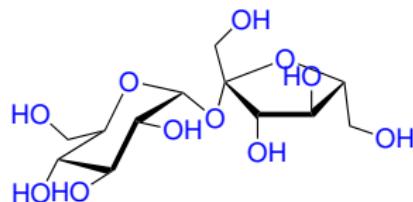

β -D-galaktopyranosa + β -D-glukopyranosa
laktosa

Spojení β -D-galaktopyranosy a β -D-glukopyranosy 1→4 glykosidovou vazbou.

Sacharidy

Sacharosa – řepný (třtinový) cukr.

α -D-glukopyranosa + β -D-fruktofuranosa
sacharosa

Sacharosa je **neredukující cukr**, také **nepodléhá mutarotaci**.

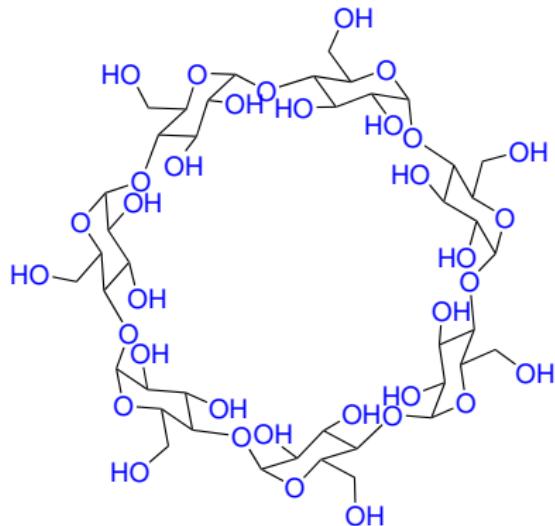
Sacharidy

Cyklohextriny – cyklické oligosacharidy z 7 až 32 α -D-glukopyranosových jednotek.

α -cyklohexextrin (6 molekul glukosy),

β -cyklohexextrin (7 molekul glukosy),

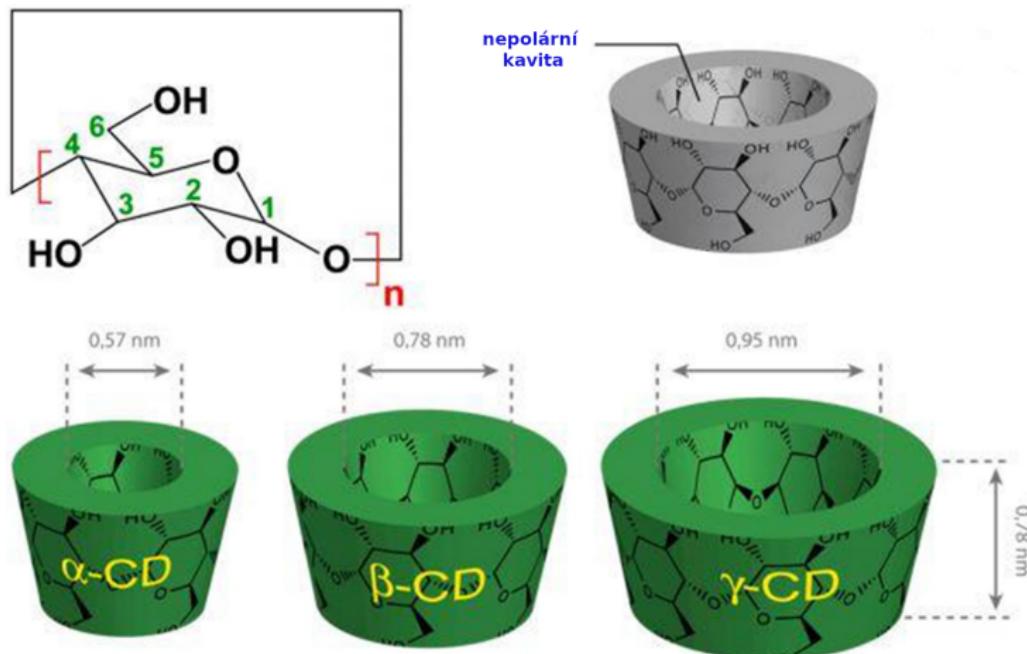
γ -cyklohexextrin (8 molekul glukosy).

Sacharidy

Cyklodextriny – váží lipofilní molekuly do své kavity, vnějšek molekuly je hydrofilní.

Chirální molekula.

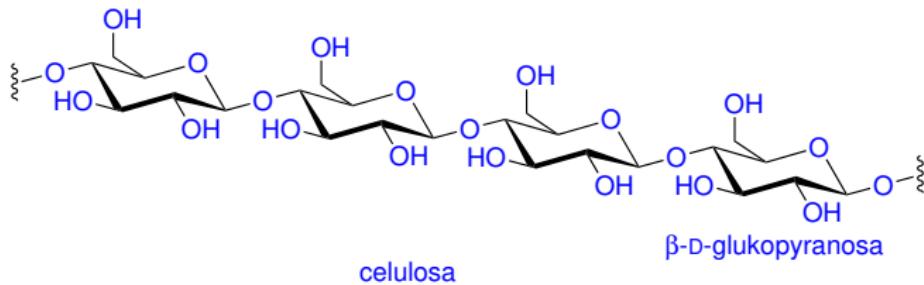

Sacharidy

Celulosa – lineární homopolymer složený z β -D-glukopyranos spojených $1 \rightarrow 4$ glykosidovou vazbou.

V řetězci 7 000 až 12 000 glukosových jednotek.

Mezi řetězci celulosy vznikají silné vodíkové vazby – strukturní funkce celulosy.

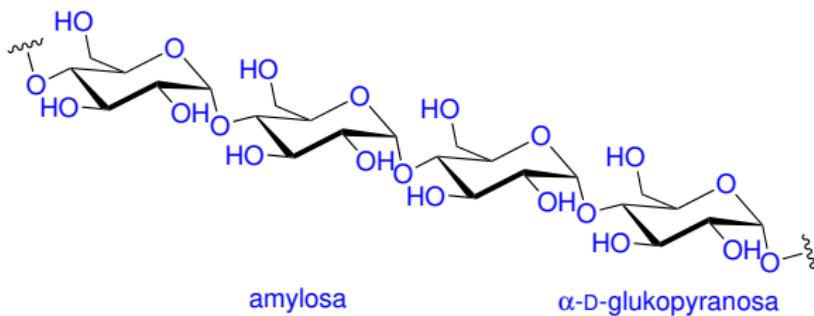
Sacharidy

Škrob – větvený homopolymer složený z α -D-glukopyranos.

Zásobní polysacharid rostlin.

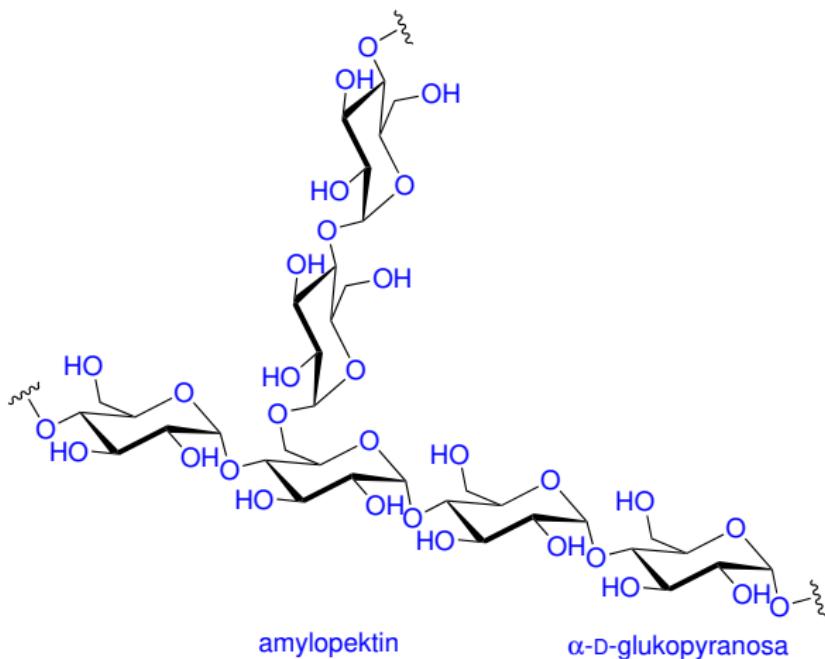
Skládá se z:

- **Amylosy** – lineární část ($1 \rightarrow 4$ vazby), tvoří asi 20 % škrobu. Nerozpustná ve studené vodě.
- **Amylopektinu** – větvená část ($1 \rightarrow 4$ a $1 \rightarrow 6$ vazby). Větvení každých cca 25 glukosových jednotek.

Sacharidy

Škrob

Sacharidy

Glykogen – větvený homopolymer složený z až 100 000 α -D-glukopyranosových jednotek.

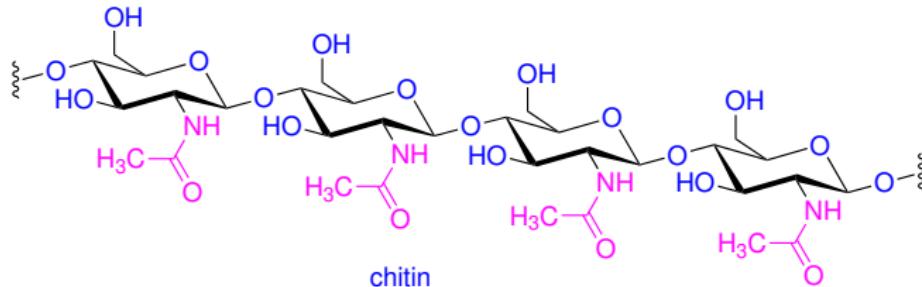
Zásobní polysacharid živočichů.

Strukturou podobný amylopektinu ($1\rightarrow4$ a $1\rightarrow6$ vazby), větvení co 8–12 jednotek.

Chitin – strukturní polymer některých živočichů.

Složen z N -acetyl-D-glukosaminových jednotek spojených β -($1\rightarrow4$) glykosidovými vazbami.

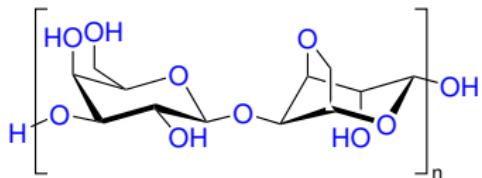
Strukturou podobný celulose.

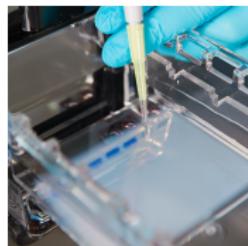
Sacharidy

Agarosa – nevětvený polysacharid složený z disacharidu **agarobiosy**, která obsahuje D-galaktopyranosu a 3,6-anhydro-L-galaktopyranosu spojené α -(1→3) a β -(1→4) glykosidové vazby.

Část -OH skupin je methylována, vázána v acetalu s pyrohroznovou kyselinou a esterifikována kys. sírovou.

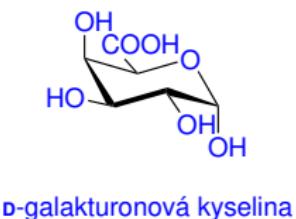
Izolována z ruduch.

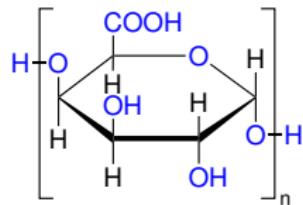
Sacharidy

Pektin – heteropolysacharid, hlavní složkou je D-galaktouronová kyselina, dále D-xylosa, D-galaktosa, L-arabinosa...

Asi 80 % karboxylových skupin je esterifikováno methanolem.

D-galakturonová kyselina

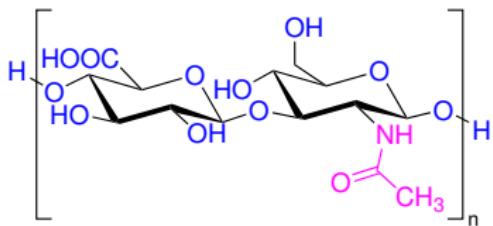

Nachází se v buněčných stěnách rostlin.

Sacharidy

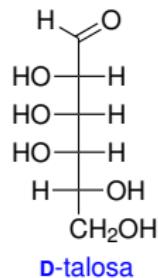
Hyaluronová kyselina – polysacharid složený z pravidelně se střídajících jednotek kyseliny D-glukuronové a N-acetyl-D-glukosaminu, které jsou spojeny β -(1 \rightarrow 4) a β -(1 \rightarrow 3) glykosidovými vazbami.

Jedna z hlavních složek mezibuněčné hmoty.

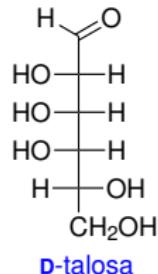
Úkol

Nakreslete vzorec α -D-talopyranosy v Haworthově projekci.

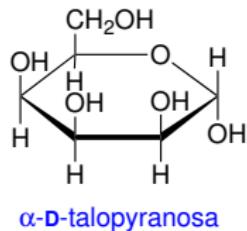

Úkol

Nakreslete vzorec α -D-talopyranosy v Haworthově projekci.

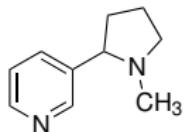
Řešení:

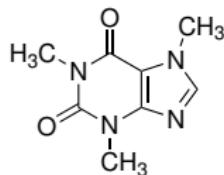
Heterocyklické sloučeniny

Sloučeniny, jejichž základem je uhlovodíkový cyklus, v němž jeden nebo více atomů uhlíku je nahrazeno **heteroatomem**.

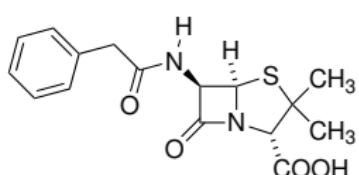
Mnoho **přírodních látek**:

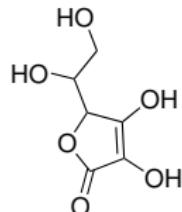
nikotin

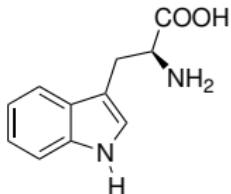
kofein

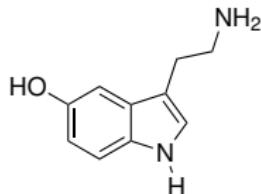
penicilin G

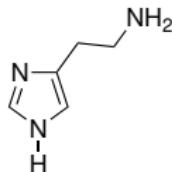
kyselina askorbová

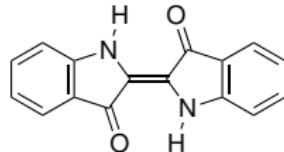
tryptofan

serotonin

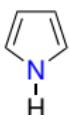
histamin

indigo

Heterocyklické sloučeniny

Heterocykly často nesou historické triviální názvy:

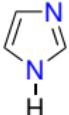
pyrrol

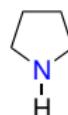
furan

thiofen

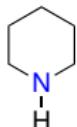
imidazol

pyrrolidin

pyridin

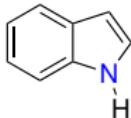
piperidin

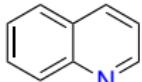
pyrimidin

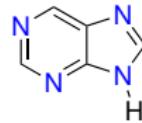
4H-pyran

indol

chinolin

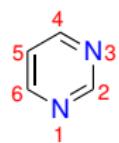

purin

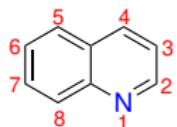
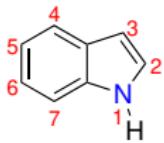
Heterocyklické sloučeniny

Při číslování heterocyklu se obecně snažíme **nejnižší lokanty** přidělit **heteroatomům**.

Pořadí priorit mezi heteroatomy: **O > S > N**.

Některé heterocykly mají **stanovené číslování**:

Heterocyklické sloučeniny

Hantzschův-Widmanův systém – tvorba systematických názvů monocyklických heterocyklů. Název heterocyklu se tvoří z **předpony**, která udává druh heteroatomu (pro dusík aza-, pro kyslík oxa-, pro síru thia-) a z **kmene názvu**, který vyjadřuje počet atomů v cyklu a stupeň nasycenosti sloučeniny.

Počet atomů v cyklu	Heterocykly obsahující atom dusíku		Heterocykly neobsahující atom dusíku	
	Nenasycené	Nasycené	Nenasycené	Nasycené
3	-irin	-iridin	-iren	-iran
4	-et	-etidin	-et	-etan
5	-ol	-olidin	-ol	-olan
6	-in	-inan	-in	-an
7	-epin	-epan	-epin	-epan
8	-ocin	-okan	-ocin	-okan
9	-onin	-onan	-onin	-onan
10	-ecin	-ekan	-ecin	-ekan

Heterocyklické sloučeniny

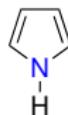
Hantzschův-Widmanův systém

Nenasycené heterocyklické sloučeniny mají ve svém cyklu maximální počet nekumulovaných dvojních vazeb. Například dvě dvojné vazby v pětičlenném cyklu nebo tři dvojné vazby v cyklu šestičlenném.

Příklady:

furan (oxol)

pyrrol (azol)

pyridin (azin)

pyrazin (1,4-diazin)

oxiran

aziridin

azetidin

oxolan

1,2,4-triazin

1,4,3-oxathiazin

1,2,4-thiadiazol

1,3-oxathiolan

Heterocyklické sloučeniny

Vlastnosti a reaktivita heterocyklů

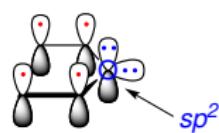
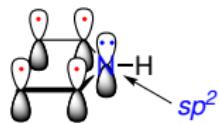
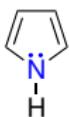

reakce typické pro ethery

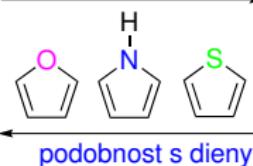

reakce typické pro aminy

Pětičlenné aromatické heterocykly

podobnost s benzenem

Heterocyklické sloučeniny

Pětičlenné aromatické heterocykly

Aromatická sloučenina	Delokalizační energie/(kJ mol ⁻¹)
Benzen	151
Thiofen	121
Pyrrol	92
Furan	67

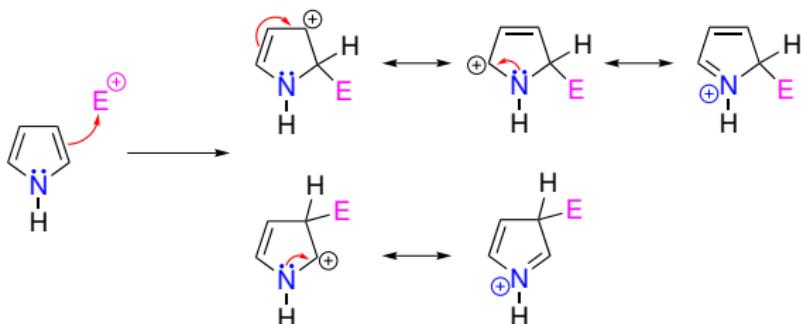
Rezonanční struktury thiofenu, pyrrolu a furanu:

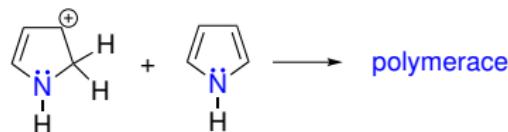
Heterocyklické sloučeniny

Pětičlenné aromatické heterocykly

Při elektrofilní aromatické substituci elektrofil vstupuje přednostně do pozic 2 a 5.

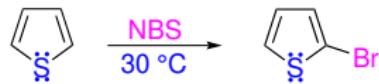
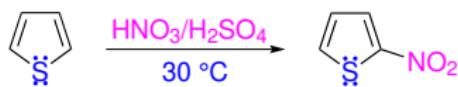
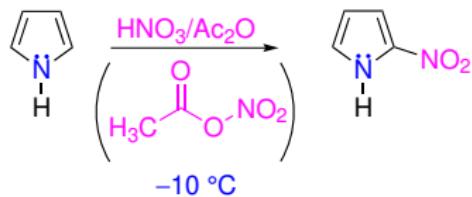
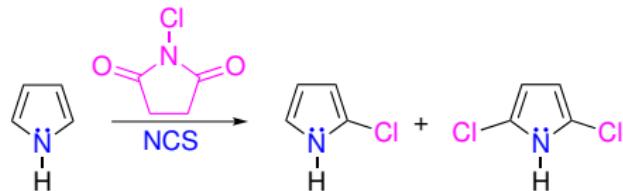

Pyrrol (a další pětičlenné aromatické heterocykly) je nestabilní v přítomnosti kyselin – dochází k polymeraci.

Heterocyklické sloučeniny

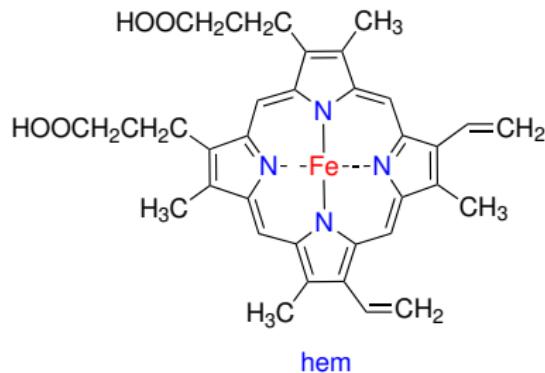
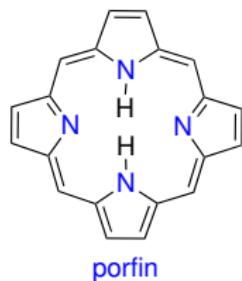
Pro elektrofilní substituce se používají nekyselá činidla.

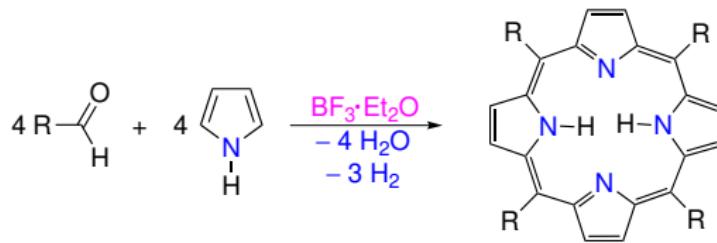
Heterocyklické sloučeniny

Porfin – aromatický π -systém s 18 elektronům obsahující 4 cykly pyrrolu.

Porfyriny – deriváty porfinu.

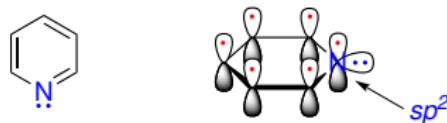
Jedna z metod přípravy:

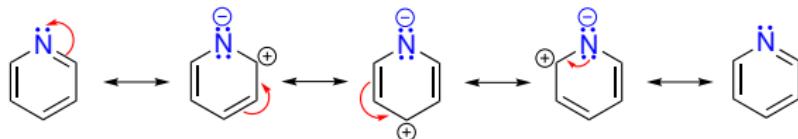
Heterocyklické sloučeniny

Pyridin – šestičlenný aromatický heterocyklus.

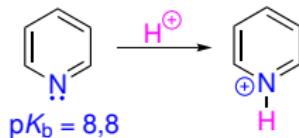
Elektronový pár atomu dusíku **není v konjugaci**.

Atom dusíku **odčerpává elektronovou hustotu z atomů uhlíku**:

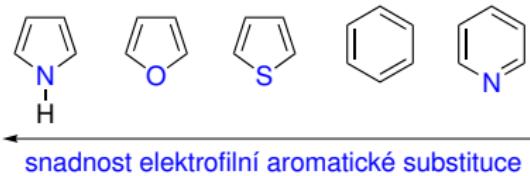
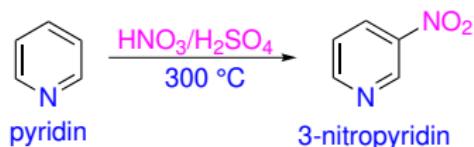
Pyridin je **zásadou**:

$$pK_b = 8,8$$

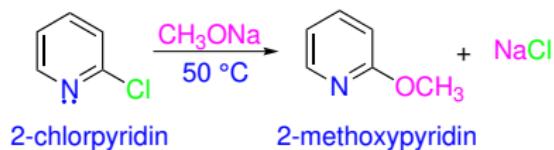
Heterocyklické sloučeniny

Pyridin podstupuje neochotně elektrofilní aromatické substituce, elektrofil vstupuje do pozice 3.

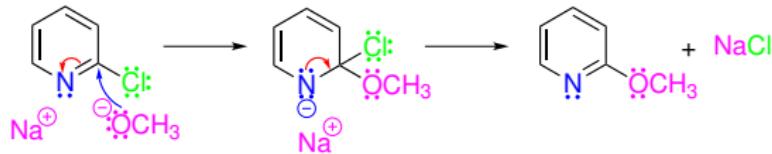

Heterocyklické sloučeniny

Pokud je na jádře potenciální odstupující skupina, může proběhnout nukleofilní aromatická substituce:

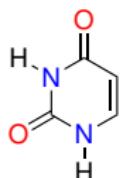
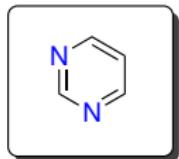

mechanismus:

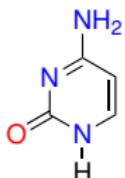

Heterocyklické sloučeniny

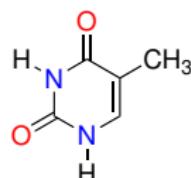
Pyrimidin a jeho deriváty

uracil

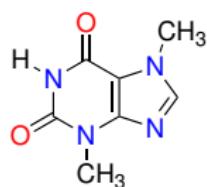
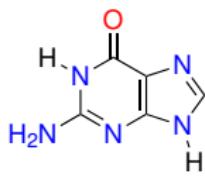
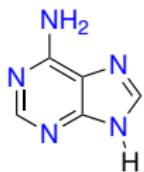
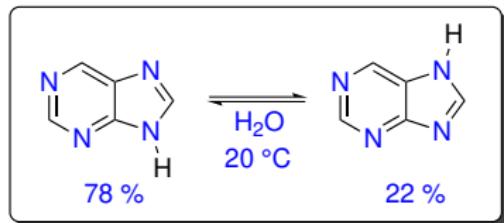
cytosin

thymin

Heterocyklické sloučeniny

Purin a jeho deriváty

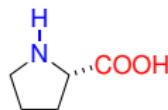
Aminokyseliny

Substituční deriváty karboxylových kyselin s **-COOH** i **-NH₂** skupinami.

Bílkoviny obsahují **α-aminokyseliny** (22, z nich 20 standardně kódovaných). Téměř výhradně **L-aminokyseliny**.

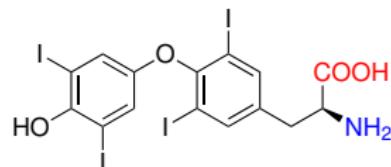
Prolin je sekundární amin.

Další biologicky významné aminokyseliny:

γ-aminomáselná kyselina
(γ-aminobutanová kyselina)

thyroxin

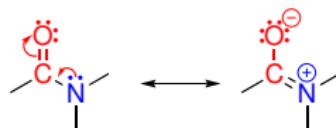
Aminokyseliny

Acidobazické chování aminokyselin

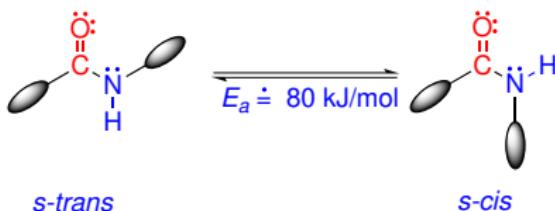
Aminokyseliny

Peptidová vazba

Amidová vazba – planární uspořádání atomů NCO.

Konformery:

s-trans je stabilnější, v peptidech ale obvykle převládá *s-cis*.

Sekvenování peptidů

- Instrumentální (MS...)
- Chemické metody.

Delší řetězce je potřeba selektivně rozštěpit na menší fragmenty:

- Enzymaticky – trypsin (karboxyl Arg a Lys), chymotrypsin (karboxyl Phe, Tyr a Trp)...
- Chemicky – BrCN (karboxyl Met).

Aminokyseliny

Sekvenování peptidů

Val-Gly-Ala-Phe-Thr-Cys-Arg-Pro-Asn-Met-Tyr-Gly-Ser-Trp-Gly-Lys-Leu-His

trypsin:

Leu-His Pro-Asn-Met-Tyr-Gly-Ser-Trp-Gly-Lys Val-Gly-Ala-Phe-Thr-Cys-Arg

chymotrypsin:

Gly-Ser-Trp Gly-Lys-Leu-His Val-Gly-Ala-Phe Thr-Cys-Arg-Pro-Asn-Met-Tyr

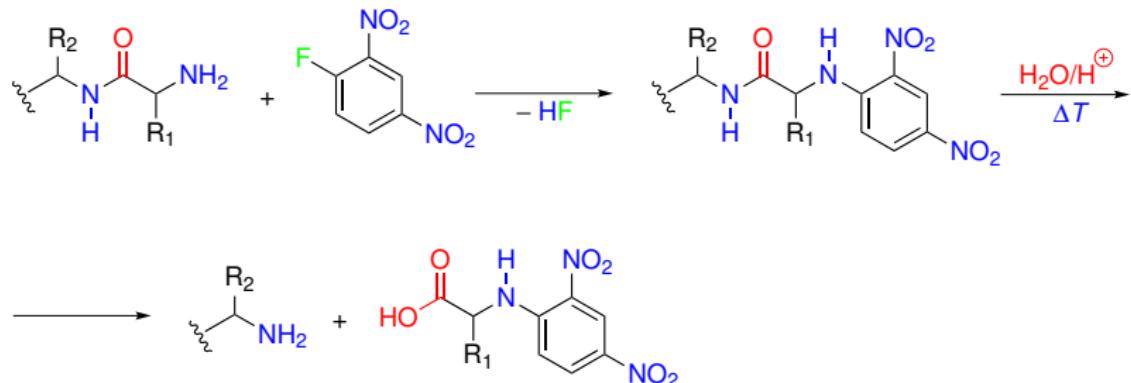
stanovení sekvence:

Val-Gly-Ala-Phe-Thr-Cys-Arg Pro-Asn-Met-Tyr-Gly-Ser-Trp-Gly-Lys Leu-His

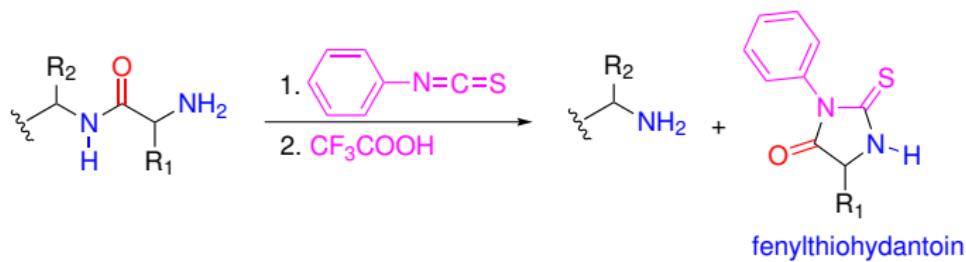
Val-Gly-Ala-Phe Thr-Cys-Arg-Pro-Asn-Met-Tyr Gly-Ser-Trp Gly-Lys-Leu-His

Aminokyseliny

Označení aminokyseliny na N-konci pomocí Sangerova činidla:

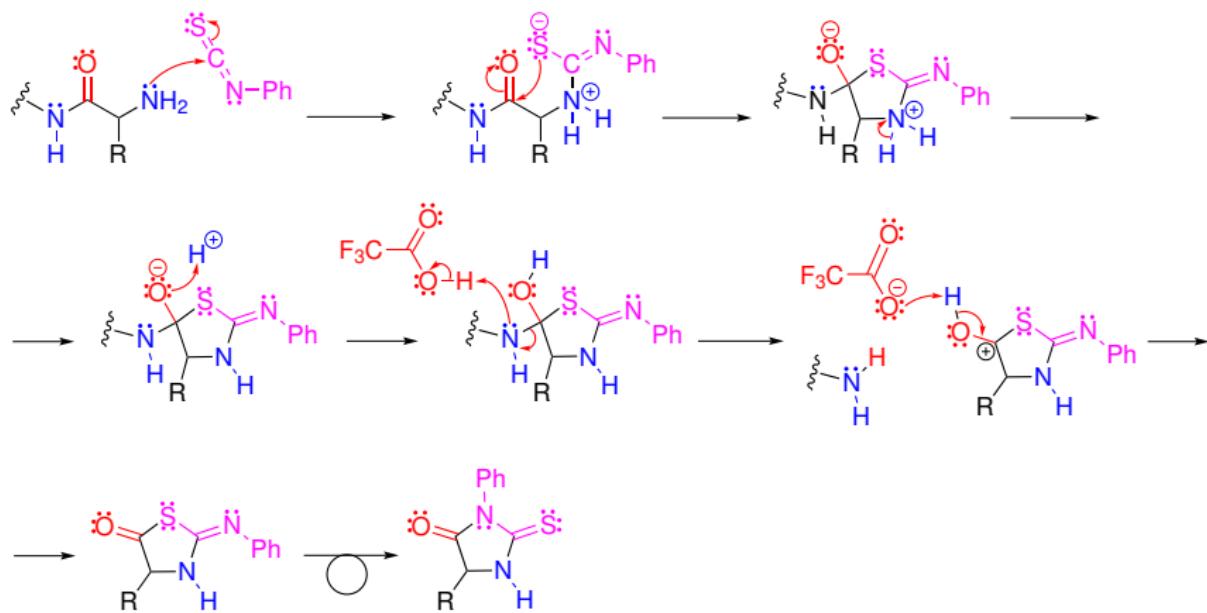
Edmanovo odbourávání pomocí fenylisothiokyanátu:

Aminokyseliny

Pomocí Edmanova odbourávání lze sekvenovat řetězce dlouhé max. 50 aminokyselin.

Mechanismus Edmanova odbourávání:

Aminokyseliny

Sekvenátor

